

Cuprins

Capitolul 1. Stația non-stop de pe Paradise Street.....	9
Capitolul 2. Angel Lane.....	19
Capitolul 3. Nedly.....	28
Capitolul 4. Mandarinele nu mint.....	34
Capitolul 5. Documentare.....	49
Capitolul 6. Spaima lumii interlope	62
Capitolul 7. Wilderness Lane nr. 154 C.....	77
Capitolul 8. Pe urmele lui Mandrel, detectiv particular.....	88
Capitolul 9. Mingo	94
Capitolul 10. Cafeneaua The Nite Jar	104
Capitolul 11. Eliberarea Zodiacului	120
Capitolul 12. Centrul operațional Insula Hawaiiană.....	136
Capitolul 13. Primăria	150
Capitolul 14. Cei mai buni hotdogi de această parte a râului	166

Capitolul 15. Hop și Weasel!	178
Capitolul 16. Bilă ciripește	190
Capitolul 17. Următorul pe listă	204
Capitolul 18. Infirmiera-șefă nu bate niciodată de două ori	214
Capitolul 19. Cu lapte și cinci lingurițe de zahăr.....	227
Capitolul 20. Toate drumurile duc la Rorschach	243
Capitolul 21. Biroul șefului de secție	251
Capitolul 22. „Oamenii spuneau că sunt nebun”	263
Capitolul 23. Capcana mortală	273
Capitolul 24. Răzbunarea lui Leonard Owl	283
Capitolul 25. Acasă la Dean	296
Capitolul 26. Asta e dreptate?	311
<i>Mulțumiri</i>	323

Sophie Green

Cu ilustrații de K.J. Mountford

Traducere din limba engleză
de Maria Ghiurțu

POLIROM
2020

A luat-o pe cărare, dar Nedly încă șovăia.

— Lasă sentimentalismele! i-a zis Lil. Avem de obținut niște răspunsuri de la băiatul ăsta. Trebuie să te porți ca un profesionist.

I-a aruncat o privire severă.

— S-ar putea să fie nevoie să bagi spaima-n el.

A bătut la ușă și a așteptat. După un interval de timp descurajant de lung, ușa s-a deschis, iar supravegheatorul, domnul Kolchak, a apărut în prag purtând un șorț de blugi plin de urme de făină și cu mânecile suflecate până la coate. A mijit ochii pe sub sprâncenele albe și zbârlite.

— Bună! i-a zis Lil, zâmbindu-i ca o persoană demnă de încredere. Numele meu e Lil. Sunt asociata domnului Abe Mandrel, detectiv particular, cel care lucrează la cazul dumneavoastră. M-a trimis să-i interoghez pe câțiva dintre copii. Adică să vorbesc cu ei despre Ned Stubbs.

— Nu l-am mai văzut pe Mandrel de ceva vreme, s-a gândit domnul Kolchak. Oricum, el susținea că Ned a fugit de acasă, a adăugat mâhnit. Dar mă bucur să aflu că încă îl caută. Credeam că ne-a abandonat.

Lil a avut o strângere de inimă.

— Cu cine vrei să vorbești?

Lil a scos carnetelul de reporter și creionul cu gestul cuiva care se pune pe treabă. A arătat spre partea de sus a clădirii.

— Etajul trei, a patra fereastră din stânga. Vreau să vorbesc cu băiatul căruia i se spune Bilă.

— Aia e camera lui Clark, i-a spus domnul Kolchak încruntându-se. Unii dintre copii îi zic Bilă, dar mie mi se pare cam răutăcioasă porecla.

Lil a roșit și i-a aruncat o privire enervată lui Nedly.

— Îmi pare rău, a ridicat el din umeri. Așa i-a rămas numele.

L-au încolțit pe băiat în dormitorul lui minuscul. Zugrăveala albastră și veselă de pe pereți se umflase în zonele în care tencuiala era umedă, iar tavanul se curbase acolo unde se infiltrase apa. În colțul camerei era un pat mic acoperit cu o pătură cu norișori, iar la capătul lui se vedea o cutie cu jucării. Lângă cutie, ținând o carte despre trenuri în mână, stătea Bilă Kennedy. Capul lui chel ieșea ca un bec din puloverul gros cu guler înalt.

Domnul Kolchak și-a dres vocea.

— Clark, a venit cineva să te vadă.

Bilă s-a întors și a ridicat privirea spre el.

— Numele ei e Lil și vrea să-ți pună câteva întrebări despre micul Ned.

Lil s-a ivit din spatele bătrânului cu un rânjet lacom.

— Mă bucur să te cunosc, Clark! Mulțumesc, domnule Kolchak, de aici mă descure.

Nedly s-a strecurat și el prin ușa deschisă, iar lumina după-amiezii a pălit. Bilă a simțit imediat că-l năpădesc fiorii; și-a ațintit privirea spre colțurile întunecate ale camerei și a început să tremure.

— Nu are de ce să-ți fie frică, Clark, l-a încurajat domnul Kolchak din cap. Mă găsești jos dacă ai nevoie de mine.

Bărbatul i-a zâmbit melancolic lui Lil, după care a ieșit pe palier târându-și picioarele, a coborât treptele de lemn scârțâitoare și nu s-a mai auzit.

Lil s-a holbat la băiețel. Uriașii lui ochi căprui luceau deasupra obrazilor roșii și uscați și a bărbiei înguste, iar dinții îi erau mici și spațiați, dar cel mai frapant lucru la el era capul complet chel și, în lumina dezolantă a podului, albăstrui.

— Deci de-asta ți se spune Bilă, i-a zis Lil.

— Lil!

Nedly a săsăit nervos, în timp ce băiatul s-a înroșit de la gât în sus. Și-a atins chelia cu mâna lui micuță, apoi a luat o bască de in de pe unul dintre stâlpii patului și și-a pus-o pe cap.

— De unde știi că mi se zice așa? a întrebat-o.

— Știu multe lucruri, i-a răspuns Lil.

A scos un tub de dropsuri cu cireșe din buzunarul pelerinei și i-a oferit unul. Băiatului i s-a întipărit un zâmbet pe față și a întins degetele rozalii.

— Nu te grăbi! l-a atenționat Lil, luându-i dropsurile din față.

Bilă s-a uitat cu poftă la dulciuri și a ridicat din nou privirea spre față.

Ea a luat un taburet de piele prăfuit și s-a așezat în fața băiețelului, în timp ce Nedly a rămas în picioare într-un colț din spatele lui, slab conturat, ca o umbră printre alte umbre.

Bilă părea să se chircească în pulover.

— Nu vreau să-ți fac probleme, l-a asigurat Lil. Vreau doar niște răspunsuri. De cum te-am văzut la fereastră, mi-am zis: „Puștiul ăla știe ceva”.

Bilă a apelat la cel mai eficient răspuns pe care-l cunoștea. S-a bosumflat și a tăcut.

— Nu vrei să zici nimic, deci.

Lil i-a făcut lui Nedly un semn din cap abia schițat care însemna „OK, bagă spaima-n el”.

Ezitant, Nedly a făcut un pas în față. Bilă a întors privirea spre colțul întunecat și aparent gol din spatele lui și a tras neliniștit de gulerul puloverului.

Lil s-a aplecat spre el cu un zâmbet nu tocmai prietenos.

— N-ai de ce să te sperii, Bilă. Nu suntem decât noi doi aici.

L-a fixat pe băiețel cu Căutătura Pătrunzătoare.

— OK, i-a zis. Hai să vedem. Vreau să știu ce s-a întâmplat în noaptea în care a dispărut Ned Stubbs.

Lil a luat niște jeleuri dintr-o pungă mototolită și îngălbenită de lângă cutia cu jucării, aruncând unul în aer și prinzându-l în gură. Învățase să facă asta fără să se înece în urmă cu câteva luni, dar acum era prima dată când treaba se dovedea utilă.

Bilă părea mai degrabă dezamăgit decât impresionat.

— Le păstram, s-a văitat el.

Lil s-a strâmbat.

— Nu mai spune! Au gust de ceară din urechi. De când le ai?

Bilă a ridicat din umeri.

— Mi le-a cumpărat domnul Kolchak ca să mă înveselească după ce Ned...

Ochii mari i s-au încetșosat și în scurt timp i-au țâșnit lacrimile, care i-au umezit genele și s-au rostogolit pe obraji.

Lil s-a uitat în podea. Avea o misiune neplăcută, fără îndoială, dar cineva trebuia s-o facă și pe asta.

— Termină cu smiorcăiala, puștiule, i-a zis. Cu mine nu-ți merge. Acum, spune-mi ce s-a întâmplat în noaptea în care a dispărut Ned sau mănânc toată punga.

Bilă a lăsat capul în jos și și-a ațintit privirea la picioare. Nu avea papuci, iar Lil a văzut un degețel rozaliu ieșindu-i printr-o gaură din șosetă.

— Bine, îți povestesc.

A tras aer în piept, vizibil înfiorat, și-a început:

— Ned s-a dus după Lână...

Lil l-a văzut pe Nedly albindu-se deodată, chinuit.

— Lână? a repetat el.

Sunetul pierit al vocii lui a umplut-o de groază.

— Lână? l-a întrebat Lil pe Bilă, nedumerită. Pentru ce-i trebuia lână?

A întors privirea spre Nedly, dar băiatul n-o asculta. Temperatura din cameră scădea alarmant, iar fata începuse să-și simtă pulsul vibrând în gât. Nedly se uita în gol, mormăind ca pentru sine în timp ce încerca să pună cap la cap frânturile fragile de amintiri.

— Așa o chema, a șoptit el. Lână, desigur. Era o jucărie.

Nedly a ridicat brusc capul și s-a repezit spre Lil cu o căutătură presantă și plină de înțeles:

— O jucărie *pierdută*.

Lil a ridicat din umeri derutată și i-a ocolit privirea, continuând să-l chestioneze pe Bilă.

— Mi-o poți descrie?

Bilă a ridicat din umeri.

— E păpușa mea tricotată.

— Nu înțeleg cum vine asta, a recunoscut Lil. Poți să-mi faci un desen?

— Dar ai deja un desen, a insistat Nedly.